

prima instanță: V. Pruteanu

DECIZIE

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Ion Corolevschi, Ion Druță și Tatiana Vieru

examinînd recursul declarat de către Societatea Comercială „Ast-Stil”
Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de validare a popririi depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014, prin care
cererea de validare a popririi a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2014, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicom”
în proces de faliment, a depus cerere de validare a popririi referitor la Societatea
Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, reieșind din facturile fiscale,
Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată a cumpărat de
la Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” materiale de construcție și finisaj.

Menționează că între părți au fost încheiate mai multe contracte de vânzare-
cumpărare, în baza cărora Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom”, în calitate
de vânzător, a predat Societății Comerciale „Ast-Stil” Societate cu Răspundere
Limitată, în calitate de cumpărător, mărfurile specificate în facturile fiscale.

Pîrîtul a preluat respectivele mărfuri, obligîndu-se să achite prețul stabilit.

Afirmă, reclamantul că Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu
Răspundere Limitată nu a achitat în întregime mărfurile procurate, acumulînd o
datorie de 13845,04 lei.

Cu toate că această datorie s-a format pentru loturile de marfă procurate în
anul 2009, prețul acestora nefiind achitat pînă în prezent.

Ultima tranșă în sumă de 1942,20 lei a fost achitată de pîrît la 10 mai 2012.

Prin reclamația nr. 2-248 din 25 iulie 2011 adresată Societății Comerciale
„Ast-Stil”, Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” a solicitat achitarea
datoriei.

Respectiva reclamație a rămas neadmisă din considerentul că în loc de restituirea datoriei, Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată a dorit să restituie în natură mărfurile procurate.

Solicită, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment încasarea din contul Societății Comerciale „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul său a sumei de 21021,52 lei, dintre care datoria pentru mărfurile procurate și neachitate în mărime de 13845,04 lei și dobânda de întârziere în mărime de 7176,48 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014, a fost admisă cererea de validare a popririi referitor la Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată înaintată de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment.

La 16 iulie 2014, Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014, cererea fiind depusă inițial la Curtea de Apel Chișinău . Recursul declarat a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 04 august 2014.

Prin cererea de recurs înaintată, recurentul a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment, să fie respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, Colegiul constată că recursul declarat la 16 iulie 2014 este depus în termen.

Recurentul, Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată, în motivarea recursului a indicat că, instanța de judecată la adoptarea hotărârii contestate a încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

La 04 august 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Vicom”, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 septembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului, cu menținerea hotărârii Curții de Apel.

Analizând legalitatea actului de dispoziție atacat, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră că acesta este depus în termen, neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele pricinii s-a constatat că potrivit somației de poprire nr. 17 din 31 octombrie 2013 nr. 2-248 din 25 iulie 2011 adresată Societății Comerciale „Ast-Stil”, Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” a solicitat achitarea plății pentru bunurile procurate în sumă de 13845,04 lei (f.d. 8).

Reieșind din răspunsul Societății Comerciale „Ast-Stil” nr. 18 din 11 noiembrie 2013 la somația de poprire, prima a indicat că suma de 13845,04 lei menționată de debitor constituie restanța pentru mostrele de gresie și faianță pentru standurile de reclamă livrate în baza contractului nr. 2-001 din 02 ianuarie 2008, terțul poprit fiind gata de a returna respectiva marfă și nicidecum prețul solicitat de parte (f.d. 9).

În aceste circumstanțe, nefiind de acord cu răspunsul primit, la 09 aprilie 2014, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment, a depus cerere de validare a popririi referitor la Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată în mărime de 13845,04 lei.

Prima instanță, prin hotărârea din 01 iulie 2014, a admis cererea de validare a popririi referitor la Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată înaintată de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a examinat pricina deferită judecătii.

Potrivit art. 126 alin. (11) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producîndu-și efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

Potrivit art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 572 Cod civil prevede că temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

La materialele pricinii au fost anexate mai multe facturi fiscale (f.d. 32, 34, 35), care în opinia instanței confirmă faptul încheierii în anul 2009, între Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” și Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată, a mai multor contracte de vânzare-cumpărare.

Colegiul, de asemenea, reține că potrivit informației privind livrările de marfă și achitările efectuate între Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” și Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată pentru perioada 01 iulie 2009 – 07 aprilie 2014, datoria de bază a ultimei la 01 iulie 2009 constituia 98147,42 lei, fapt care nu a fost negat de către terțul poprit.

Or, în conformitate cu art. 123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Din analiza facturilor fiscale și a actelor de returnare a mărfii pe marginea facturilor date, în calitate de material probatoriu administrat de prima instanță, s-a stabilit cert faptul existenței unei datorii a Societății Comerciale „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată față de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” în mărime de 13845,04 lei.

În consecință, având în susținere constatările anterior menționate, Colegiul consideră corectă concluzia instanței de apel privind temeinicia solicitării lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment referitor la încasarea din contul Societății Comerciale „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul său a sumei de 13845,04 lei, drept datorie pentru mărfurile procurate și neachitate.

Cît privește alegația recurentului precum că suma de 13845,04 lei constituie valoarea mostrelor și a altor obiecte de reclamă ce urmează a fi returnate înapoi vânzătorului, reieșind din contractul nr. 2-001 din 02 ianuarie 2008, instanța o consideră neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La materialele pricinii nu se conține nicio dovadă care să confirme afirmațiile recurentului.

Mai mult decît atît, facturile fiscale eliberate de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” probează faptul că marfa respectivă a fost transmisă în proprietatea terțului poprit cu drept de proprietate în schimbul prețului convenit.

Potrivit pct. 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 2-001 din 02 ianuarie 2008, prevede că mostrele pentru reclamă sînt proprietatea vânzătorului, Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom”.

În această ordine de idei, argumentul recurentului că suma de 13845,04 lei nu reprezintă datoria pentru mărfurile livrate, dar constituie valoarea mostrelor, se respinge și din considerentul că la materialele dosarului au fost prezentat actul de returnare a mărfii din 26 octombrie 2010, precum și din 02 noiembrie 2010, ceea ce confirmă, că mărfurile prevăzute a fi întoarse vânzătorului, au fost deja returnate de către Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată (f.d. 27,29).

Conform art. 619 Cod Civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzii pe perioada întîrzierii. Dobînda de întîrziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. (2) În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

În consecință, prima instanță corect a admis și cerința reclamantului privind încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 7176,48 lei pentru perioada de la 06 august 2011 – 07 aprilie 2014.

În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră restul argumentelor indicate de către Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată în cererea de recurs, ca strict declarative și lipsite de suport juridic.

Art. 6 al Convenției garantează participanților dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de art. 6 al Convenției este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale și patrimoniale ale unui subiect de drept, în cadrul procedurilor interne și care urmează a fi realizate cu respectarea imperativă a unor garanții, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul Convenției.

Curtea a statuat că textul art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

„O instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. Totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în situația în care ar fi fost acceptată de către tribunal) și a fost prezentată de părți întru susținerea poziției lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească” (Hiro Bălani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003).

Având în vedere că, Curtea de Apel Chișinău a examinat pricina cu respectarea normelor de drept, a verificat și apreciat probele administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă și a adoptat o soluție legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent în cererea înaintată poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Ast-Stil” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014, în pricina civilă la cererea de validare a popririi depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” în proces de faliment.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi

Ion Druță

Tatiana Vieru